

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi május hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. évi április hó 12. napján kihirdetett B.398/2009/113. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r. vádlott vonatkozásában a felbujtóként elkövetett testi sértés büntetteként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.170.§./1/ és /4/ bekezdés I. fordulat, 21.§./1/ bekezdés szerinti felbujtóként elkövetett testi sértés büntettének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmény miatt halmazati büntetésül 8 /nyolc/ év börtönre és 8 /nyolc/ év közügyektől eltiltásra **í t é l i**.

A Husaberg 350 típusú motorkerékpár vonatkozásában vagyonekobzást rendel el, mellőzve II.r. vádlottal szemben az erre vonatkozó intézkedést.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A bíróság a II.r. és III.r. vádlottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I.r. vádlott vonatkozásában a 2011. április hó 13. napjától a mai napig házi őrizetben töltött időt beszámítja azzal, hogy 4 /négy/ nap házi őrizetben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A másodfokú eljárásban összesen 22.335.- /Huszonkettőezer-háromszázharminöt/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság megismételt eljárást követően 2011. április 12. napján hozott ítéletében I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat), mint tettest és

súlyos testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés), mint felbujtót. II.r. vádlott bűnösségét löfegyverrel és lőszerezettel visszaélés büntetében (Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a/ pont, II. és III. fordulat), mint tettes, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében (Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d/ pont), mint társtettes és kifosztás büntetében (Btk. 322.§ (1) bekezdés b/ pont), mint tettes állapította meg. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében (Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d/ pont), mint társtettet.

A fenti bűncselekmények miatt a megyei bíróság I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 6 év 6 hónap börtönbüntetésre, valamint 7 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat - mint visszaesőt, halmazati büntetésül - 20 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, valamint a Husaberg 350 típusú motorkerékpár vonatkozásában vagyoneklkobzásra, III.r. vádlottat - mint visszaesőt - 14 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A fenti ítélet ellen az *első fokon eljáró ügyész* I.r. vádlott, II.r. és III.r. vádlottak terhére a Be. 346.§ (3) bekezdésében meghatározott jogi és ténybeli okból jelentett be fellebbezést súlyosítás végett. I.r. vádlott vonatkozásában az életveszélyt okozó testi sértés büntetének kísérlete mellett felbujtóként, előre kitervelten és nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetében, II.r. vádlott esetében a löfegyverrel és lőszerezettel visszaélés büntette, valamint a kifosztás büntette mellett társtettesként, előre kitervelten, nyereségvágyból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében és III.r. vádlott vonatkozásában társtettesként, előre kitervelten, nyereségvágyból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében való bűnösség megállapítása céljából élt jogorvoslattal. I.r. vádlott és II.r. vádlott esetében halmazati főbüntetesként életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés, I.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

A *Győri Fellebbviteli Főügyészség* a Bf.251/2010/7-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, rámutatva arra, hogy a megyei bíróság a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Igen kiterjedt bizonyítást folytatott le, melynek eredményeként az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, így megalapozott tényállást állapított meg. Ebből helyesen következett a vádlottak bűnösségére, azonban a bűncselekmények minősítését csak részben állapította meg helyesen. A fellebbviteli főügyészség nem értett egyet az ítélet azon megállapításával, hogy I.r. vádlott csak súlyos testi sértés elkövetésére bujtotta volna fel a társait. Kifejtette, hogy az I.r. vádlott a tényállásban rögzített kijelentései szerint társai figyelmét felhívta arra, hogy a sértettnek „el kellene törni a kezét”. Ebből egyértelműen az következik, hogy a csonttöréssel járó sérülés felmerült a terhelt tudatában és ezt az eredményt kívánta is. A főügyészség véleménye szerint egy ilyen sérülés főleg a sértett korában már gyakorta járhat mozgáskorlátozottsággal, vagy egyéb formában megnyilvánuló maradandó fogyatékkal. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a terhelt korábban maga is bántalmazta a sértettet, amiből ugyancsak maradandó fogyatékkal és súlyos egészségromlással is járó sérüléseket szenvedett, megalapozottan lehet arra következtetni, hogy I.r. vádlott tudata egy maradandó sérülés bekövetkezésének a lehetőségét átfogta, szándéka erre is kiterjedt, ebbe belenyugodva bírta rá társait a

bűncselekmény elkövetésére. Mindezek alapján álláspontja szerint a vádlott felbujtóként a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő maradandó fogyatékossgot okozó testi sértés büntettét követte el. Ugyancsak vitatta a fellebbviteli főügyészség azt, hogy az emberölés büntette tekintetében csak a különös kegyetlenséggel történő elkövetést állapította meg a bíróság egyedüli minősítő körülményként. Véleménye szerint a nyereségvágyból történő elkövetés is megállapítható, hiszen II.r. vádlott egyedüli motivációja a sértett megverésére a motorkerékpár volt. Ha nem is kapta kézhez a motort, mindenképpen legalább egy kamatmentes kölcsönhöz jutott I.r. vádlott által. III.r. vádlott tudott erről a megállapodásról, ő társa érdekében az ő haszonszerzését elősegítve vett részt az elkövetésben. Ezért a vádlottak terhére a nyereségvágyat, mint minősítő körülményt is megállapíthatónak tartotta. Az indokolás 69. oldalának 2. bekezdését mellőzni indítványozta, a többi bűncselekmény ítélet szerinti minősítésével egyetértett. A büntetés kiszabási körülményeket álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, azonban a súlyosító körülmények közül I.r. vádlott esetében mellőzendőnek tartotta a halmazatra történő utalást. Álláspontja szerint az enyhítő körülménynek túlságosan nagy jelentőséget tulajdonított a bíróság a büntetés kiszabása során. A megváltoztatni indítványozott minősítésre figyelemmel I.r. vádlott esetében az alkalmazott joghátrány - figyelemmel arra, hogy az a büntetési tételkeret középmértékét sem éri el-, súlyosítását tartotta indokoltnak. A II.r. vádlott vonatkozásában a büntetett előélete, a terhére rótt nagyobb számú halmazat, a bűncselekmény végrehajtása során, majd azt követően tanúsított magatartása teszi indokoltá, hogy a bíróság a törvény teljes szigorát alkalmazva végrehajtandó szabadságvesztés-büntetést szabjon ki. III.r. vádlott vonatkozásában pedig az emberölés kétszeres minősülése miatt tartotta indokoltnak az ügyész indítványában a kiszabott büntetés súlyosítását. A megyei bíróság vagyoneklobzásra vonatkozó döntésével érdemben egyetértett az ügyészség, azonban annak indokát és jogalapját vitatta. Rámutatott arra, hogy a bíróság maga fejtette ki, hogy a szóban forgó motorkerékpár nem került sem II.r. vádlott tulajdonába, sem pedig birtokába. Többek között ezért sem látta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság a nyereségvágyból történő elkövetést II.r. vádlott terhére. Mivel a motorkerékpár nem került a nevére, ily módon azt meg sem szerezhetette, ebből következően viszont a vagyoneklobzás címén azt nem lehet II.r. vádlottól elvonni. Ugyanakkor a motorkerékpárt I.r. vádlott valóban azért vásárolta, hogy ezzel rávegye II.r. vádlottat a sértett megverésére, ezáltal biztosítva a bűncselekmény elkövetésének feltételeit, ezért a motorkerékpárt a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés d/ pontjára figyelemmel I.r. vádlottól kell vagyoneklobzás alá vonni. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel a fellebbviteli főügyészség egyetértett. Összefoglalva indítványozta a megyei bíróság ítéletének a megváltoztatását oly módon, hogy I.r. vádlott felbujtói cselekményét az átiratban foglaltaknak megfelelően minősítse, II.r., III.r. vádlottak ölési cselekménye tekintetében nyereségvágyból történő elkövetést, mint minősítő körülményt is állapítsa meg. I.r. és III.r. vádlottak szabadságvesztés-büntetésének tartamát emelje fel, míg II.r. vádlottal szemben életfogytig tartó fegyházbüntetést szabjon ki. A vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést és a hozzá fűzött jogi indokolást pedig ugyancsak az indítványnak megfelelően módosítsa, egyebekben pedig az ítélet tábla hagyja helyben az ítéletet.

I.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

II.r. vádlott védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A védő írásban a fellebbezését pontosította és azt a jogi minősítés megváltoztatása, részbeni felmentés, illetőleg enyhítés érdekében tartotta fenn. Kifejtette többek között, hogy álláspontja szerint nem volt megfelelő a vádirat 2. pontjában a megyei bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége, amikor II.r. vádlott terhére róta a lőfegyverrel, vagy lőszerrel visszaélés büntetettét, valamint a vádirat 4. pontjában a kifosztás büntette tekintetében, illetőleg a 3. pont esetében az elkövetés eszköze, illetőleg a halálos sérülés okozása vonatkozásában. Kifejtette, hogy II.r. vádlott életszerű és logikus magyarázatát adta annak, hogy I.r. vádlott miért akart fegyvert szerezni, miután őt megfenyegette **sértett**, illetve fegyverrel jött elő a házból amikor III.r. vádlott először egyedül ment ki a tanyára 2007. június 30. napján. Véleménye szerint a megismételt elsőfokú bírósági büntetőeljárás sem tudta megállapítani, hogy miként került a vádlottak birtokába a lefoglalt Magnum pisztoly és nem került elő a fegyvert értékesítő személy sem. Álláspontja szerint II.r. vádlott vallomását kellett volna a bíróságnak elfogadnia a tényállás megállapítása során, a többi vádlott-társ vallomásaival szemben. A büntetőeljárás során védence elfogadható magyarázatot adott arra is, hogy miért nem vitte a lakására a fegyvert, valamint arra is, hogy honnét tudhatott III.r. vádlott a fegyver rejtékhelyéről.

Több kérdésre álláspontja szerint nem adott választ az elsőfokú bíróság, így többek között arra sem, hogy miért vitt két tanút a fegyver beszerzése alkalmával a vádlott, mi akadályozta a nyomrögzítés végrehajtását, továbbá kinek a kezében volt utoljára a fegyver. Mindezek alapján álláspontja szerint a lőfegyverrel visszaélést nem lehet védence terhére róni.

A kifosztás büntette vonatkozásában előadta, hogy nem volt meggyőző a poligráfos vizsgálat eredménye, továbbá nincs magyarázat arra, hogy miért kívánta elvenni a sértett pénzét II.r. vádlott, amikor a lakásban tartott értékekhez nem nyúlt. Egyetlen bizonyíték lenne a védenccével szemben a körömkaparákban lévő kék színű elemi szál egyezősége a sértetten lévő ruházattal, azonban erre is megfelelő magyarázatot adott álláspontja szerint a védelem, mégpedig azt, hogy ez egyrészt származhatott II.r. vádlott által viselt motoros kesztyű kék színű kesztyűbéléséből, továbbá III.r. vádlottól is, aki indulás előtt kölcsön kapott egy kék színű és szintén Nike gyártmányú kapucnis felsőt. Ugyanakkor III.r. vádlottól érdemi körömkaparákot sem tudtak venni.

Sértett sérelmére elkövetett emberöléssel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy amennyiben a vascsővel a sértett fejét érte volna ütés, akkor azon mindenképpen kellett volna maradnia valamilyen emberi szövetnek, bőrnek, hajszálnak, vérnek, tehát anyagmaradványnak, de semmi érdemlegeset nem találtak rajta a szakértők.

A védelem a fentiekén túl több iratellenességet is vélt felfedezni az ítélet indokolásában. Többek között hivatkozott arra, hogy az ítélet szerint a sértett fejét ért ütések közül egy a vascsőtől, a többi a feszítővastól származhatott. Ez a megállapítás véleménye szerint ellentétes az igazságügyi orvosszakértők véleményének tartalmával, akik csak valószínűsítették, de teljes bizonyossággal nem tudták kijelenteni, hogy melyik eszköz okozta a halálos a sérülést. Ezt követően részletesen elemezte a szakértői véleményeket, majd rámutat arra, hogy II.r. vádlott szándéka nem irányult emberölésre, terhére legfeljebb életveszélyt, vagy halált okozó testi sértés büntetnének kísérlete állapítható meg, de figyelembe véve a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvét, az elkövetéshez használt eszközt, a támadott testtájékot és a vádlott elkövetéskori aktuális tudattartamát, alappal felmerülhet enyhébb minősítés is. Határozott álláspontja szerint II.r. vádlott csak az ölési

cselekményből visszamaradt súlyos testi sértés kísérletében bűnös, a többi cselekményben fel kell menteni. Összefoglalva elsődlegesen indítványozta, hogy a 3. tényállási pont tekintetében az enyhébben minősülő és büntetendő testi sértésben mondja ki a bíróság bűnösnek a vádlottat, a 2. tényállási pontban szereplő löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetnének vádja alól, továbbá a kifosztás büntetnének vádja alól mentse fel. Ugyancsak hozzon felmentő rendelkezést az előre kitervelten, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetnének vádja alól. Az enyhítő körülmények figyelembe vételével olyan mértékű és fokozatú szabadságvesztés-büntetés kiszabását indítványozta, amely az előzetes letartóztatásban töltött idővel kitöltöttnek tekintendő.

III.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában rámutatott arra, hogy a megismételt eljárást követően az első fokon eljáró bíróság által meghozott ítélet a bizonyítékok felsorolása és értékelése körében több helyen is tartalmaz olyan iratellenes, szubjektív bizonyítékokkal nem igazolt megállapításokat, amelyek III.r. vádlott cselekvőségével kapcsolatosak. Kifejtette, hogy III.r. vádlott az eljárás kezdete óta következetesen arra hivatkozott, hogy a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében csak azért vett részt, mert II.r. vádlott pisztollyal fenyegette meg, így kényszer hatása alatt cselekedett. A védelem álláspontjának alátámasztására részletesen foglalkozott az igazságügyi pszichiáter szakértői véleménnyel, továbbá I.r. vádlott 2007. július 18. napján jegyzőkönyvbe vett nyomozati vallomásával, mely szerint látta a fenyegetettséget III.r. vádlotton. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint III.r. vádlott akaratot megtörő kényszer hatása alatt cselekedett és ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét az ítélőtábla akként változtassa meg, hogy a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Kifejtette továbbá, hogy amennyiben az ítélőtábla a védelem által hivatkozott erőszakot, fenyegetést az ügyben csupán korlátozó körülményként értékeli, akkor korlátlan enyhítésnek van helye.

Rámutatott arra, hogy III.r. vádlottnál nincs anyagi előny megszerzésére irányultság, tehát a nyereségvágyból történő elkövetést nem lehet megállapítani. Véleménye szerint kétséget kizáróan nincs bizonyítva az sem, hogy I.r. vádlott III.r. vádlottnak későbbre ígért volna díjazást. Álláspontja szerint ha nem is kényszer, illetőleg fenyegetés hatása alatt követte el a vádlott a bűncselekményt, akkor sem lehetne megállapítani a fellebbviteli főügyészség által indítványozott minősítő körülményt. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékét egyébként eltúlzottnak találta, így másodlagosan a büntetőjogi felelősség megállapítása esetére indítványozta az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásban benyújtott indítványát változatlan formában fenntartotta. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes körben megalapozott, csak azok a tények kerültek rögzítésre, amely minden kétséget kizáróan bizonyítást nyertek és a vádlottra nézve a legkedvezőbbek voltak. A minősítés tekintetében azonban helytelen következtetést vont le az elsőfokú bíróság. Az alapvető kérdés, hogy I.r. vádlott felbujtása milyen cselekményre irányult. E tekintetben a fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontja szerint nem lehet elvonatkoztatni I.r. vádlott korábbi, a sértett sérelmére elkövetett cselekményétől. Tudnia kellett azt, hogy akkor, amikor olyan kijelentéseket tett, hogy „el kell törni a kezét, a golyóit

kicsit meg kell taposni", ez túlmutat a súlyos testi sértés büntettén, legalább azzal számolnia kellett, hogy a sértettnek maradandó fogyatékosága keletkezik.

II.r. vádlott esetében nem értett egyet azzal, hogy az ölési cselekmény vonatkozásában csupán a különös kegyetlenség minősítő körülménye állapítható meg. Véleménye szerint a cselekmény motivációja a motorkerékpár megszerzése volt, legrosszabb körülmények között is legalább egy ingyen hitelhez jutott a II.r. vádlott. Mindaz, ami II.r. vádlottat a bűncselekmény elkövetésére indította, belefér a nyereségvágyból történő elkövetés megállapításába.

III.r. vádlott cselekményének minősítésénél figyelemmel kell lenni arra, hogy tudomása volt arról, hogy II.r. vádlott miért követi el a cselekményt, vagyis nyereségvágyból, a motorkerékpár megszerzése érdekében, így esetében is megállapítható ez a minősítő körülmény. Ezt követően részletesen foglalkozott azon indítványával, melyben az ítélet 69. oldal 2. bekezdésének a mellőzésére vonatkozott, ez pedig az elsőfokú bíróságnak a bűnpártolással kapcsolatos okfejtésével volt kapcsolatban, mely esetében két lehetőséget jelölt meg. Az egyik esetben indítványozta az indoklás ezen részének mellőzését, a másik esetben pedig az elsőfokú bíróság indoklásának a módosításával I.r. vádlott további 1 rb bűnpártolás büntetében történő bűnösség megállapítását.

Rámutatott továbbá arra, hogy a kiszabott büntetések nem elegendőek a büntetési célok megvalósítására. I.r. vádlott esetében a halmazati szabályokra figyelemmel a közép-mérték alatt maradt a büntetés kiszabása, annak ellenére, hogy a vádlottnak egy kitartó, konok, merőben aljas indokból származó magatartása vezetett egy ember halálához. I.r. vádlott büntetésének a súlyosítása akkor is indokolt, ha bűnpártolás nem kerül megállapításra. II.r. és III.r. vádlottak büntetésével kapcsolatosan álláspontja szerint ugyancsak súlyosabb büntetés kiszabása indokolt, mivel véleménye szerint kétszeresen minősül a cselekményük, egyrészt nyereségvágyból, másrészt különös kegyetlenséggel elkövetettnek. Mindezek alapján II.r. vádlottal szemben az életfogytig tartó büntetés kiszabása, míg III.r. vádlottal a különös részi tételkeret maximumában történő büntetés alkalmazása lenne megfelelő.

A nyilvános ülésen az *I.r. vádlott védője* az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a széles körű bizonyítást folytatott le az elsőfokú bíróság, melynek eredményeképpen helyesen állapította meg, hogy a vádlott felbujtása kizárólag súlyos testi sértés büntettére irányult. A büntetés mértéke tekintetében rámutatott arra, hogy a vádlott a házi őrizetben töltött szabályokat végig betartotta, kiskorú gyermekét neveli, édesapja súlyosan beteg és mindezekre figyelemmel a kiszabott büntetés mértéke nem eltúlzott, ezért annak helybenhagyását indítványozta.

II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadta, hogy az írásban benyújtott fellebbezését fenntartja. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban a bíróság nem tudta bizonyítani védence bűnösségét sem a löfegyverrel visszaélésben, sem a kifosztásban. Kifejtette azt, hogy I.r. és III.r. vádlottak többször változtatták vallomásukat, hamisan vádolták meg **tanú 37-et**, így álláspontja szerint nem szavahihetőek, szemben védenccével, aki teljes körű, önmagára és társaira nézve is beismerő vallomást tett. Írásban előterjesztett indítványában foglaltak nyomatékosításával foglalkozott a löfegyverrel visszaélés büntettével, mely szerint ezt a cselekményt nem követte el védence, akárcsak a kifosztás büntettét, mely vonatkozásában ugyancsak az írásban előterjesztettekkel egyező módon nyilatkozott.

Mindezek alapján álláspontja szerint e két bűncselekményben nem állapítható meg II.r. vádlott bűnössége, így elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyíték hiányában történő felmentését indítványozta. Az emberölés büntette tekintetében ugyancsak fenntartotta az írásban előterjesztetteket és részletesen foglalkozott az ítélet általa vélt megalapozatlanságával, valamint a sértett sérüléseivel, illetőleg a védencének a bírósághoz írt korábbi levelének tartamával. Álláspontja szerint II.r. vádlott terhére csak a súlyos testi sértés büntettének kísérlete állapítható meg. Mindezek alapján olyan mértékű szabadságvesztés kiszabását indítványozta, amely az előzetes letartóztatásban töltött idővel kitöltöttnek tekinthető.

III.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését változatlan formában fenntartotta. A fellebbezésének írásban benyújtott indokolásán kívül kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában azt állapította meg, hogy a vádlottal szemben halmazati büntetést szabott ki, holott csak egy cselekményben mondták ki bűnösnek, ezért vele szemben ilyen büntetést kiszabni nem lehet. Részletesen foglalkozott azzal, hogy védenca a cselekményt fenyegetés hatására követte el és ezért a felmentését indítványozta. Rámutatott arra, hogy a büntetés álláspontja szerint eltúlzott, figyelemmel a bűncselekmény elkövetésekor hatályos törvényekre.

A sértett képviselője a fellebbviteli főügyészség által előterjesztettekhez csatlakozott.

I.r. vádlott előadta, hogy nagyon megbánta a cselekmény elkövetését és bocsánatot kért mindenkitől.

II.r. vádlott a védője által előadottakhoz csatlakozott. Előadta, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését és semmilyen fenyegetést nem alkalmazott III.r. vádlottal szemben.

III.r. vádlott ugyancsak csatlakozott a védője által előadottakhoz. Rámutatott arra, hogy sajnálja a sértett halálát. Indítványozta a vele szemben első fokon alkalmazott büntetés mértékének az enyhítését, figyelemmel arra - mint ahogy erre írásbeli beadványában is többek között hivatkozott -, hogy álláspontja szerint a cselekményt nem visszaesőként követte el.

Az ítéletábra az ügyészi fellebbezést részben, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta.

Az ítéletábra a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy olyan eljárási hiba nem történt, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna. A bíróság a jogszabályban előírt eljárási szabályokat - figyelembe véve a megismételt eljárásra vonatkozó előírásokat is - teljes mértékben betartotta, azoknak eleget tett.

Az elsőfokú bíróság mindazon bizonyítási eszközt értékelt, illetőleg mérlegelt, amelyek figyelembe vételét a hatályon kívül helyező határozat előírt, sőt szélesítette a bizonyítás

körét, hiszen további szakértőket, illetőleg tanúkat vont be az eljárásba, újabb okiratokat szerzett be és különböző hatóságokat keresett meg a vitatott, vagy nem vitatott tények alátámasztására. A bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az ítélet tábla nem állapított meg olyan iratellenességet az adott ügyben, amely az ítélet megalapozatlanságához, hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a vádlottaknak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásaival, azokat egyenként és összességükben is értékelte, illetve ütköztette egymással.

Az egyes tényállási pontok értékelését követően, a következők állapíthatók meg:

A I. tényállási pont minden vonatkozásában megalapozott. I.r. vádlott kezdetben tagadta a bűncselekmény elkövetését, majd a későbbiek folyamán részbeni beismerő vallomást tett. A tényállásban megállapított bántalmazás mikéntjét egyértelműen alátámasztják a szakértői véleményben foglaltak, továbbá sértett bejelentése a rendőrségen, illetőleg az ehhez csatolt orvosi látlelet és vélemény, továbbá a kihallgatott tanúknak - többek között tanú 3-nak, **tanú 7-nek** , **tanú 4-nek** - a vallomásai is.

A II. tényállási pont megállapítása során a bíróság a vádlottak vallomását értékelte, ezeket egybevetette és a mérlegelés eredményeként I.r., illetőleg III.r. vádlottnak a vallomását fogadta el. II.r. vádlott védője által az írásbeli fellebbezésében és a nyilvános ülésen szóban előterjesztettek a bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amelyre a másodfokú eljárás keretében nincs törvényes lehetőség.

A III. és IV. tényállási pontokba foglalt tényállás megállapítása során az egyes tényeket, illetőleg a tényállás egyes elemeit a személyi bizonyítékok alapján állapította meg az elsőfokú bíróság, azonban a tanyán történtek tekintetében, mivel a vádlotti vallomások között ellentétek voltak, ezért mind a helyszínen végzett nyomozati munka során beszerzett objektív adatokra, mind pedig a szakértői véleményekben foglaltakra is figyelemmel volt, ezekkel ütköztette a II.r., illetőleg a III.r. vádlott vallomását, valamint a kihallgatott tanúk vallomásait is. A tényállás megállapítása során nagy jelentősége volt I.r. vádlott vallomásának, akinek sajátos helyzete volt, hisz az elsőfokú bíróságnak állást kellett foglalnia abban, hogy mire terjedt ki a megbízása. Az I.r. vádlott vallomását is ütköztetni kellett II.r., illetőleg III.r. vádlott vallomásával. Többször elmondta I.r. vádlott mind a nyomozás, mind pedig a bírósági eljárás során, hogy a bűncselekmény elkövetését követően milyen információkat kapott II.r., illetőleg III.r. vádlottól, így a III.r. vádlott mondta neki, hogy M-nál volt a pajszer, míg „S. ráhajlított egy csövet az öregre”. II.r. vádlott továbbá közölte vele azt is, hogy ő volt az, aki pénzt vett el a sértettől, miután meghalt. Egyértelműen elmondta, hogy II.r. vádlottat azzal bízta meg, hogy megverje a sértettet és a későbbiek folyamán ebbe a megbízásba a III.r. vádlottat is bevonták. A vádlotti vallomásokat összevetette a megismételt eljárás során eljáró elsőfokú bíróság a helyszíni adatokkal és az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal- többek között a szakértői véleményekkel- és ennek alapján állapította meg azt, hogy a III. tényállási pontban foglalt cselekmény hogy is zajlott le. A védelem által indítványozott II.r., illetőleg III.r. vádlottak vallomásainak

elfogadása, illetőleg az erre alapított eltérő tényállás megállapítása a felülmérlegelés tilalmába ütközne, a rendelkezésre álló bizonyítékok eltérő értékelését jelentené, amelyre - mint ahogy erre az ítéletábra korábban is utalt- a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A védelem vitatta a szakértők megállapítását is. A szakértők előadták, hogy a halál oka egyértelműen a fejre leadott nagy erejű eszközös ütés volt. Az egyesített igazságügyi és nyomszakértői vélemény alapján, valamint a szakértők meghallgatását követően megállapítható volt az is, hogy a szakértők határozottan állást tudtak foglalni abban a kérdésben, hogy a sértett fejét legalább négy rendbeli, nagy erejű vonalas kiterjedésű eszközzel leadott erőbehatás érte, azt okozhatták a bűnjelvizsgálati leletben részletesen jellemzett eszközzel leadott ütésekkel. A szakértői vélemény egyértelműen kimondta azt is, hogy a boncjegyzőkönyv 3. pontjában leírt sérülést a vasmű hozta létre, a többi fejsérülést pedig mindkét eszköz létrehozhatta. Ezt a bizonyítékot az első fokon eljáró bíróság az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékkal összevetette és ezt követően mérlegeléssel döntötte el, hogy melyik eszközzel milyen testtájékot sértettek a vádlottak. A bíróság a sértett bántalmazása tekintetében II.r. és III.r. vádlottnál szándékegységet állapított meg. A mindenkori bírói gyakorlat szerint az elkövetők az eredményért társtettesként felelnek, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudta akarategységben bántalmazták. Ebben az esetben nincs jelentősége annak, hogy a halálos eredményhez vezető sérülést ténylegesen ki okozta.

A kifosztás büntette vonatkozásában a bíróság ugyancsak I.r., illetőleg III.r. vádlott vallomását fogadta el II.r. vádlott vallomásával szemben, tehát ugyanazon bizonyítékok alapján eltérő tényállás megállapítása ugyancsak a felülmérlegelés tilalmába ütközik.

A fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mely alapján a bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A bűncselekmények minősítése vonatkozásában az ítéletábra részben osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat.

Az I. tényállási pont esetében az elsőfokú bíróságnak a minősítése törvényes, melynek jogi indokolását teljes mértékben osztotta az ítéletábra, vagyis I.r. vádlott testi sértésre irányuló egyenes szándékkal bántalmazta a sértettet és tudatában fel kellett mérnie annak, hogy a sérülések életveszélyesek is lehetnek.

A II. tényállási pont minősítése ugyancsak törvényes, melyhez főzött jogi indokolás is megfelelő.

A III. tényállási pont vonatkozásában az ítéletábra részben osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját. Az I.r. vádlott vonatkozásában helytállóan mutatott rá arra, hogy I.r. vádlott cselekménye maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés felbujtására irányult. A vádlott korábban is már bántalmazta a sértettet, továbbá a bűncselekmény felbujtásakor a II.r., illetőleg III.r. vádlottnak többek között olyan kijelentéseket tett, hogy nagyon meg kell verni, „el kell törni a kezét”. A vádlott tisztában volt azzal, hogy az ő bántalmazása következtében milyen súlyos sérülései keletkeztek a sértettnek, továbbá azzal is, hogy

időskorú, így fennáll annak a lehetősége, hogy a bántalmazás következtében maradandó fogyatékoságot okozó testi sérülései is keletkezhetnek. Ezért az ítélet tábla az I.r. vádlott cselekményét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés büntetéként értékelte.

Nem osztotta azonban az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a különös kegyetlenséggel történő elkövetésen kívül a II.r., III.r. vádlottak cselekménye nyereségvágyból történő elkövetésnek is minősülne. Tény, hogy az I.r. vádlott a cselekmény elkövetéséért egy motort vásárolt II.r. vádlottnak, azonban ez a testi épség elleni cselekmény elkövetéséhez kapcsolódik. Nincs meg az az okozati összefüggés, amelyet a törvény megkíván ahhoz, hogy a nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettét állapítsa meg a bíróság. Az adott tényállás alapján egy rögtönös indulati cselekményről beszélhetünk, mint ahogy erre az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának a 61. oldal 2. bekezdésében is utal. Eszerint a testi sértésnek indult ügy a helyszínen alakult át, ott fajult el olyan irányba, amely a sértett halálához vezetett. Az I.r. vádlott által történő motorvásárlás nem ehhez a rögtönös indulati állapothoz kapcsolódott, hanem a sértett megveréséhez. Az ítélet tábla álláspontja szerint az adott ügyben I.r. vádlott cselekményének minősítését nem lehet külön választani a nyereségvágyból történő emberölés büntette minősítésének a megállapíthatóságától. Abban az esetben, ha az I.r. vádlott cselekménye emberölés büntettére történő felbujtásnak minősülne, akkor lehetne beszélni nyereségvágyból elkövetett, esetleg előre kitervelt emberölésről, ennek hiányában azonban ez nem állapítható meg.

A kifosztás büntettének minősítése és a hozzá fűzött jogi indoklás is törvényes.

A büntetés kiszabása keretében az elsőfokú bíróság a súlyosító és az enyhítő körülményeket kellő mértékben felsorolta. I.r. vádlott vonatkozásában - az ügyészi indítványnak megfelelően- mellőzendő a halmazatra történő utalás, mivel az csak kettőnél több bűncselekmény esetében minősül súlyosító körülménynek.

I.r. vádlott esetében az ítélet tábla az egyik cselekményét súlyosabban minősítette, továbbá erkölcsi szempontból az élet elleni cselekmény elkövetésében is kiemelkedő felelőssége van, mellyel az első fokon alkalmazott fő-és mellékbüntetés nem áll arányban, nem felel meg sem a speciál- sem a generál-prevenció követelményének, ezért őt az ítélet tábla 8 év börtönre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában olyan körülményt nem tudott megállapítani az ítélet tábla, amely akár a büntetés súlyosítását, akár annak enyhítését eredményezhette volna. A törvényszék által alkalmazott joghátrány mindenben megfelel a büntetési céloknak. Rámutat azonban az ítélet tábla arra, hogy abban az esetben, ha nem fogadta volna el a rögtönös indulati állapotban történő élet elleni bűncselekmény elkövetését, az ügyészi indítványnak megfelelően hosszabb tartamú, akár életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása is indokolt lett volna.

Az ítélet tábla mellőzi az ügyészi indítványnak megfelelően az ítéletből a bűnpártolásra vonatkozó utalásokat, továbbá III.r. vádlott vonatkozásában az ítélet 71. oldalának azon kitételét, hogy vele szemben halmazati büntetést szabott ki a bíróság, mivel ez utóbbi valószínű elírás miatt került az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásába.

Az ítélet tábla utal továbbá arra, hogy III.vádlt az ítélet táblához benyújtott beadványában sérelmezte többek között azt, hogy a megyei bíróság ítéletében visszaesőként mondta ki bűnösnek. A rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint a vádltat a Tatabányai Városi Bíróság a 2 Fk.784/2004/22. számú ítéletével 2005. július 1. napján ítélte el jogerősen kábítószerrel visszaélés miatt lévő 6 hónap börtönbüntetésre. A visszaesői minőség megállapítása szempontjából a jelen esetben az ítélet jogerőre emelkedésének az időpontja számít, mivel az előzetes fogvatartás beszámításával a jogerősen kiszabott szabadságvesztést kitöltötte, azaz e két időpont azonos.

A megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései vonatkozásában az ítélet tábla ugyancsak osztotta a fellebbviteli főügyészségnek a vagyonek kobzással kapcsolatos okfejtését. Mivel a rendelkezésre álló iratok alapján, valamint a megállapított tényállás szerint I.r. vádlt azért vásárolta a motorkerékpárt, hogy rávegye II.r. vádltat a sértett megverésére, ezért a motorkerékpárra nézve a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés d/ pontja alapján rendelte el a vagyonek kobzást az I.r. vádlt vonatkozásában, mellőzve az erre vonatkozó intézkedést II.r. vádltal szemben.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítélet tábla a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság sérelmezett ítéletét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bíróság a II.r. és III.r. vádltak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99.§ (2) bekezdése alapján beszámította, akárcsak a házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy a négy nap házi őrizetben töltött időnek egy napi szabadságvesztés felel meg.

A bíróság megállapította, hogy a Be. 403.§ (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült bünyői költséget az állam viseli.

Győr, 2012. május hó 8. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. április 12. napján kelt B.398/2009/113. számú ítéletének meg nem változtatott része 2012. május 8. napján I.r., II.r. és III.r. vádltak vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. május hó 8. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül kiadó